

som allerede kendes nu, at en Motorvognsejer har Ret til at faa anvist en Vej, hvorfra han kan køre til eller fra sin Bopæl, sit Forretningslokale til den nærmeste offentlige Automobilvej. Her er imidlertid sat en Ændring ind i Landstinget, som jeg ogsaa kan billige. Bestemmelsen, som den stod i det fremsatte Lovforslag, vilde kun være til Fordel for de Folk, som har Raad til at anskaffe sig et Automobil, men der er noget urimeligt i, at Folk, som bor ved en Sognevej og ikke ejer Automobil, ikke kan komme med Automobil til og fra deres Ejendom. Der er i Virkeligheden noget ubegrundeligt, noget alt andet end demokratisk deri, derfor er der i § 20 indføjet en Bestemmelse, hvorefter Bestemmelsen angaaende Automobilejere ogsaa er anvendelig paa Lejeren af et Automobil, naar han for Sogneraadet og Politiet opgiver Udlejerens Navn og Hjemsted. Det er vist ogsaa en Bestemmelse, som man uden Betænkkeligheder kan gaa med til.

Det andet Spørgsmaal er: Paa hvilke Tider af Døgnet maa man køre? Bestemmelser herom findes i § 21 og gaar ud paa, at Færdsel med Motorkøretøjer er tilladt paa enhver Tid af Døgnet, naar de benyttes af Læger, Dyr læger og Jordemødre, der færdes i Praksis, samt af Postvæsenet og af Politiet i Funktion, samt ad Veje, hvis Kørebane er forsynet med Lygter med højst 100 m's indbyrdes Afstand. Denne Bestemmelse findes ogsaa i den nugældende Automobillov, men den er her omskrevet paa en klarere Maade, idet det i den nugældende Lov er saadanne Veje, der som Regel er oplyste ved kunstigt Lys. Der har man givet en Regel, der ikke giver Anledning til Fortolkning, idet man retter Bestemmelsen om, at Vejen skal være oplyst ad kunstig Vej, derhen, at den skal være forsynet med Lygter med højst 100 m's indbyrdes Afstand. Man kommer derved ud over det Tvivlsspørgsmaal, som kunde opstaa, hvorvidt man havde Lov at køre ad en Kørebane, der som Regel var oplyst, naar Lygterne paa det givne Tidspunkt ikke var tændte. Det har man altsaa herefter Lov til, idet det, det kommer an paa, er, om Kørebanen er forsynet med saadanne Lygter eller ej, og ikke derpaa, om de i det konkrete Tilfælde er tændte. Endvidere aabner man Adgang til at køre med Automobiler ad visse Hovedrouter. Ministeriets Tanke med denne Bestemmelse var at aabne brede, gamle, saakaldte Kongeveje for Automobilkørsel ogsaa om Natten og da navnlig Veje, der fører til Udgangene og alle Overgangs-

stederne til Udlandet. Det er Vejene op til Helsingør ad den gamle Kongevej, dog ikke ad Strandvejen, endvidere Vejene til Kalundborg, til Korsør, til Masnedsund og videre gennem Falster ned til Gedser. Endvidere er det Hovedvejen gennem Lolland, Vejen fra Nyborg til Middelfart og Strib og fra Snoghøj og Fredericia til Høkkelbjerg og Kolding samt fra Kolding til Esbjerg. Saa er der i Landstinget føjet til „fra Fredericia til Frederikshavn“, idet man deroppe mente, at gav man disse Hovedlandeveje fri for den øvrige Del af Landets Vedkommende, burde man ogsaa gøre det for denne Del. Naar Ministeriet ikke oprindelig havde taget denne Bestemmelse med, var det, fordi Hovedlandevejene i Jylland er smallere end paa Øerne.

Dernæst er Natkørsel med Automobil ligesom nu tilladt paa alle Veje i den lyse Del af Aaret. Lovens Bestemmelse gælder Tiden fra den 15. Maj til den 15. August; det foreslaas nu udvidet til Tiden fra den 15. April til den 15. September. I den øvrige Del af Aaret er Automobilkørsel derimod forbudt fra $\frac{3}{4}$ Time efter Solens Nedgang til Kl. 11 Aften og fra Kl. 4 Morgen til $\frac{3}{4}$ Time før Solens Opgang. Det vil sige, at den nugældende Bestemmelse $\frac{1}{2}$ Time er forandret til $\frac{3}{4}$ Time fra henholdsvis Solens Opgang og Solens Nedgang. Saa har man givet en almindelig Tilladelse til at køre fra 11 om Aftenen til Kl. 4 om Natten, idet man gaar ud fra, at der paa den Tid i Almindelighed ingen Færdsel er paa Landevejene. Dernæst kan Amsraadene og Sogneraadene meddele almindelig eller personlig Tilladelse til Kørsel paa alle eller enkelte af henholdsvis Amtsvæjene eller Bivejene enten for hele Natten eller Dele deraf. Endvidere skal et Motorkøretøjs Ejer eller Bruger have Ret til at passere om Natten til eller fra Bopælen eller Forretningslokalet ad den Vejstrækning, som er anvist ham i Henhold til § 20.

I § 22 findes Bestemmelser om Færdsel med Motorcykler, baade om, hvor de maa færdes, og om, hvornaar de maa færdes. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at der er noget, der hedder de Trehjulede, og Ministeriet har fortolket den gældende Lov saaledes, at disse trehjulede Køretøjer bliver sammenstillet med Cykler. Det er en Mellemtung mellem Cykler og Vogne baade i Konstruktion og Størrelse, og Ministeriet er da kommet med den Fortolkning, at man maa henregne dem til Motorcykler og undergive dem Reglerne for disse. Oppe i Landstinget har nu